

Mál nr. 3/2005

M

og

Vátryggingafélagið X v/bifreiðar, Mercedes Benz 280 CE, árgerð 1983.

Ágreiningur um bótafjárhæð vegna skemmda á bifreið þann 24.11. 2004.

Lögboðin ábyrgðartrygging ökutækja.

Gögn.

1. Málskot móttakið 05.01. 2005 ásamt fylgiskjöllum.
2. Tölvupóstur vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 07.01. 2005.
3. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 20.01. 2005, ásamt verðmati Bílasölu Reykjavíkur og auglýsingu úr dagblaði 12.01. 2005, Mercedes Bens 230C árgerð '79.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Þeirrar umfjöllunar er óþarft að geta ítarlega. Ágreiningur er um bótafjárhæð (verðmat) nefndrar bifreiðar. Báðir aðilar hafa samþykkt að úrskurðarnefndin fjalli um málið.

M fer fram á að félagið greiði að lágmarki 700.000 kr. fyrir bifreiðina með tilliti til þeirra fjármuna sem hann hafi ráðstafað í bifreiðina sem og mikils tíma. Hann rökstyður kröfu sína með gögnum máls þessa. Hann telur ljóst að sambærilega bifreið sé ekki unnt að finna og því fer hann fram á að fá bætta svipaða bifreið. Hann gerir og kröfu um að fá bílaleigubifreið greidda frá 24.11. 2004 allt til þess að mál þetta leysist.

Vátryggingafélagið kveðst reiðubúið til að kaupa bifreiðina á kr. 380.000 eða bætur kr. 280.000 og er þá verið að áætla verðmæti bifreiðarinnar eftir tjón á kr. 100.000. Félagið styðst við verðmat starfsmanns bílasölnunnar B sem metur verðgildi bifreiðarinnar staðgreitt kr. 280.000. Félagið kveðst hafa boðið M þetta 09.12. 2004 og skriflega 20.12. 2004. Félagið kveðst hafa greitt M daggjald af bílaleigubíl frá tjónsdegi 24.11. 2004 til 17.12. 2004. Það telur að hann eigi ekki rétt á fyllri bótum.

Álit.

Við uppgjör í máli sem þessu ber vátryggingafélaginu að greiða markaðsverð viðkomandi bifreiðar eða sambærilegrar bifreiðar miðað við staðgreiðslu. Virðist ekki koma til álita í máli þessu hvort gert skuli við bifreiðina.

Alla jafnan reyna aðilar að ná samkomulagi um bótafjárhæð. Ekki var unnt að leysa úr ágreiningi aðila máls þessa með samkomulagi og völdu þeir þann kost að bera málið undir úrskurðarnefndina til ákvörðunar. Nefndin úrskurðar á grundvelli þeirra gagna sem fyrir hana hafa verið lögð.

Fyrirliggjandi eru misvísandi verðmöt bifreiðarinnar. Með hliðsjón af fyrirliggjandi gögnum og aldri bifreiðarinnar og almennt markaðsvirði notaðra bifreiða hér á landi telur nefndin að óbreyttu rétt að leggja verðmat starfsmanns B til grundvallar. M hefur ekki sýnt fram á að verðmat/tilboð vátryggingafélagsins sé ósanngjarnt. Ekki er unnt að byggja niðurstöðu máls þessa á yfirlýsingum/verðmötum, dags. 24.11. sl. og 04.01. sl., sem hjálaga fylgdu málskotinu.

Með hliðsjón af framanrituðu telur nefndin að vátryggingafélagið hafi boðið M fullnægjandi bótafjárhæð fyrir bifreiðina og að eftir því skuli farið. Vátryggingafélagið kveðst reiðubúið að kaupa bifreiðina á kr. 380.000 eða greiða bætur kr. 280.000 og M haldi bifreiðinni og er þá verið að áætla verðmæti bifreiðarinnar eftir tjón á kr. 100.000.

M á ekki rétt á fyllri bótum fyrir afnotamissi bifreiðarinnar. Vátryggingafélagið greiddi honum daggjald af bílaleigubíl frá tjónsdegi 24.11. 2004 til 17.12. 2004. Þetta er hæfilegur tími í máli sem þessu. M á ekki rétt til bóta fyrir afnotamissi frá tjónsdegi til þess tíma er ágreiningur aðila leysist líkt og hann hefur krafist.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum fyrir umrædda bifreið í samræmi við tilboð vátryggingafélagsins sem gert hefur verið. Hann hefur ekki sýnt fram á að verðmat vátryggingafélagsins sé ósanngjarnt.

M á ekki rétt á fyllri bótum fyrir afnotamissi.

Reykjavík 8. febrúar 2005

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.